

Arrest

nr. 276 958 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) in Gjorëm. Van ongeveer uw vier tot uw twaalf jaar woonde u in Griekenland. Uw ouders wonen nog in uw geboortedorp samen met uw oudste broer. Uw jongste broer verblijft in het Verenigd Koninkrijk. U woonde de laatste zeventien jaar samen met uw voormalige echtgenoot Tonin R.T.K. (...) in bij uw schoonouders in de stad Mamurras, en dit tot aan uw definitief vertrek uit Albanië. U huwde op 1 juli 2007 met Tonin, maar vroeg ongeveer één jaar geleden de scheiding aan. U bent sinds ongeveer één maand geleden officieel gescheiden van Tonin. Voor uw huwelijk hielp u uw moeder die kapster is, nadat u huwde heeft u nooit meer gewerkt. U heeft samen met Tonin drie minderjarige kinderen; X (o.v. X), X (o.v. X) en X (o.v. X), die allen bij u in België verblijven. U heeft momenteel geen partner.

Marin T.K. (...), de broer van Tonin, raakte op 14 mei 2007 in de stad Laç betrokken bij een auto-ongeluk met ene Mark H. (...). Beide heren discussieerden waarop een derde persoon genaamd Leonard R. (...) tussenkwam en Marin beledigde. Marin schoot Leonard dood en tijdens zijn vlucht reed hij in Mamurras nog een toevallige voetganger aan die gewond raakte. Het was pas in 2010 of 2011 dat Marin door de Albanese autoriteiten kon worden gevat toen hij onder een valse identiteit vanuit de luchthaven van Tirana naar Spanje wilde reizen. Marin werd veroordeeld tot vijftienvijf jaar gevangenisstraf, maar momenteel zit hij niet vast. Sinds dit noodlottig incident in mei 2007 leeft uw schoonfamilie in een bloedwraak met de familie van het slachtoffer Leonard R. (...). Het zijn vooral de mannen van de familie die gevisieerd worden, zoals Marin, Tonin en uw twee zonen, waardoor zij een algemeen verbod hebben om naar buiten te gaan. De vrouwen van de familie, zoals uzelf, mochten zich enkel onder bepaalde voorwaarden en steeds onder begeleiding buitenshuis begeven. Door de actuele beperkingen van de bloedwraak konden uw kinderen in Albanië niet naar school gaan en kregen ze thuisonderwijs.

Sinds uw verloving met Tonin in 2004 of 2005 mishandelde hij u op seksueel vlak en sinds de moord op Leonardo R. (...) begon hij u ook meer fysiek en psychisch te mishandelen.

In mei 2016 reisde u met Tonin en uw twee kinderen Antonela en Eljo naar Spanje. Op 6 augustus 2016 beviel u van uw derde kind Enzo. Twee of drie dagen na de geboorte van jullie derde kind kreeg uw ex-man een telefoontje van een voor u onbekend persoon. Sinds dit telefoontje verliet Tonin u en de kinderen en heeft u niets meer van hem vernomen. U heeft sindsdien geen idee waar Tonin verblijft. U bleef nog vier à vijf dagen wachten en verliet uiteindelijk Spanje en keerde met uw drie kinderen terug naar Albanië. U ging in Albanië opnieuw bij de ouders van uw ex-man in Mamurras wonen tot aan uw definitief vertrek. U verliet op 12 augustus 2021 samen met uw drie kinderen Albanië en reisde per auto naar België waar u op dezelfde dag aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 20 oktober 2021. Eén maand na uw aankomst in België werd uw vader via derden een boodschap van uw ex-man Tonin overgebracht. Hij wilde weten waar u en de kinderen verbleven, en zei dat als jullie terug zouden keren naar Albanië hij jullie zou vermoorden.

U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat u en uw kinderen gevisieerd worden in de bloedwraak van uw exschoonfamilie, en ook dat uw ex-partner Tonin u iets zal aandoen of uw kinderen zal ontvoeren.

U legt ter staving van uw verzoek volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort en die van uw drie kinderen, uw opmerkingen bij de CGVS-Vragenlijst van 2 december 2021, persartikels inzake Marin K. (...) en zijn daden, attesten van verzoeningspogingen van een kerk te Mamurras, juridische documenten over de veroordeling van Marin K. (...). U legt van voornoemde stukken tevens de vertalingen naar het Frans of Engels neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en voorstelling dat u, uw ex-man Tonin, en jullie kinderen gevisieerd worden in een bloedwraak doordat Marin K. (...), uw voormalig schoonbroer, Leonard R. (...) doodschoot (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 12/01/2022, hierna CGVS, p.3,5,10,12,15,17). Evenmin heeft u uw vrees voor uw ex-partner Tonin aannemelijk gemaakt (CGVS p.3,10,12).

In de eerste plaats staan de vaststellingen die uit uw Facebookprofiel op uw meisjesnaam ([https://www.facebook.com/s.t.\(...\)](https://www.facebook.com/s.t.(...))) kunnen worden afgeleid geheel haaks op uw verklaringen en voorgehouden vrees (zie administratief dossier). U heeft het bestaan van uw profiel op Facebook trachten te verhullen (CGVS p.8), maar na onderzoek blijkt dat uw leven er de voorbije jaren geheel anders uitzag dan u de Belgische asielinstanties wil laten geloven. Zo blijkt dat u sinds juli 2015 tot december 2019 uw leven deelt met dezelfde man waarmee u toch zeker de laatste jaren een koppel vormt, zo leren ons de commentaren en foto's op uw profiel. Wie deze man precies is blijft een vraagteken, het zou volgens uw foto van 7 juli 2015 in Marbella (Spanje) om ene Brayen G. (...) gaan. In ieder geval kunnen

er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen dat u sinds 2007 gehuwd was met Tonin R.T.K. (...) die u mishandelde en die u voor het laatst zag in Spanje in augustus 2016 (CGVS p.5,7,12,18). Uw Facebookprofiel onthult daarnaast ook dat uw houding en die van uw gezinsleden, zoals uw kinderen en uw partner, niet in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaringen (zie administratief dossier). Uit uw gepubliceerde foto's valt duidelijk af te leiden dat u en uw gezinsleden er geen enkele bewegingsrestricties op nahielden doorheen de jaren. U, uw kinderen en uw partner – van wie dus niet geweten is wie deze persoon precies is – begeven zich op openbare plaatsen en zijn duidelijk niet bevreesd. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen waarin u uitdrukkelijk stelde dat jullie sinds 2007 binnenshuis opgesloten leefden, uw kinderen niet naar school konden gaan, uw (ex-)partner niet naar buiten kon, er voor de geviseerde mannen een algemeen uitgaansverbod gold, en er voor vrouwen – zoals ook voor u – uitzonderingen waren om onder bepaalde voorwaarden en steeds onder begeleiding zich buitenshuis te begeven (CGVS p.5,7-8,14-15,17,19-22). Uw redeneringen dat u in Albanië beperkt werd in uw bewegingen waardoor u niet sneller het land kon verlaten, en u doorheen de jaren niet frequenter een beroep kon doen op de beschermingsmogelijkheden en de autoriteiten (uw enige politieaangifte dateert van december 2016) om uw problemen aan te pakken, vallen dan ook in het water (CGVS p.13,19-22).

Dat uw vrees op vervolging niet aannemelijk is wordt verder aangetoond doordat u tijdens uw verblijf in Spanje van mei tot augustus 2016 nooit een verzoek om internationale bescherming indiende en naar uw ex-schoonouders in Albanië terugkeerde (CGVS p.4-5; DVZ Verklaring, vraag 22). U bevestigt nochtans dat u met uw ex-man naar Spanje trok met de intentie om aan uw problemen in Albanië te ontkomen en er een verzoek tot bescherming in te dienen (CGVS p.21). Uw nalaten om in Spanje een verzoek in te dienen en uw terugkeer naar uw ex-schoonouders in Albanië kunnen niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u geen asiel aanvraag in Spanje, ondanks dat u moest bevallen (CGVS p.21), en dat u terugkeerde naar uw ex-schoonouders in Albanië, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

Verder kan er ook onmogelijk worden voorbijgegaan aan het feit dat u pas meer dan twee maanden na uw aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende. U arriveerde in België op 12 augustus 2021 (CGVS p.11; zie administratief dossier). U meldde zich vervolgens op 20 oktober 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan voor het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat u met uw drie minderjarige kinderen, waarvoor u een uitgesproken vrees voor koestert (CGVS p.5,10), niet sneller een verzoek om bescherming indiende maar het einde van uw wettelijk verblijf in België afwachtte, is dan ook frappant. De wettelijke termijn voor een asielaanvraag bedraagt acht dagen. Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielpcedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. U verklaart trouwens ook dat de problemen in verband met de bloedwraak reeds in 2007 begonnen, u door uw ex-man sinds jullie verlovings in 2004 of 2005 werd mishandeld, u de vader van Tonin al meerdere keren smeekte om te mogen vertrekken, u al in 2020 besloten had om Albanië te verlaten en uw ex-man u één maand na uw aankomst nog met de dood bedreigde (CGVS p.5,9-12,15,17-18). Tot op heden is er nog steeds geen oplossing bereikt met de tegenpartij in de bloedwraak en willen ze nog steeds wraak nemen door iemand te doden (CGVS p.9,12,20-21). Dat u, deze verklaarde vervolgingsfeiten indachtig, niet zo snel mogelijk internationale bescherming tracht te bekomen ten einde samen met uw drie minderjarige kinderen veilig te zijn tegen uw vervolgers haalt het geloof in uw asielmotieven sterk onderuit.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw problemen en vrees omwille van de bloedwraak en voor uw ex-partner Tonin wordt verder afgebroken door uw beperkte kennis van uw bedreigers. Ondanks dat Tonin u reeds viereneenhalf jaar geleden achterliet met uw drie jonge kinderen, u tot aan uw vertrek uit Albanië in augustus 2021 bij zijn ouders woonde en hij u en uw kinderen recent nog bedreigde, heeft u geen informatie over zijn verblijfplaatsen, via welke mensen hij de doodsb bedreigingen naar uw vader stuurde, noch of hij contact had met zijn familie nadat hij u verliet, of hij ergens een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS p.5-7,9,21). Dat uw ex-schoonvader u geen informatie verschafte over hun contacten doet hier geen afbreuk aan (CGVS p.21). U heeft vanuit België nog contact

met uw broer in Albanië, die u tijdens uw verblijf in het land ook hielp, en dus ook via hem zou u toch meer informatie hebben kunnen verkrijgen (CGVS p.8-9,19,22-23). Tonin is uw ex-man, de vader van uw kinderen die jullie sinds augustus 2016 verliet, maar recent nog bedreigde en één van de twee redenen waarom u uw land van herkomst definitief verliet om in een derde land bescherming aan te vragen. In die optiek zou men toch verwachten dat u beter op de hoogte zou zijn van voorgaande elementen.

Voor wat betreft uw vrees omwille van de bloedwraak kent uw kennis nog op andere vlakken hiaten. U vreest de familie van het slachtoffer Leonardo R. (...) en weet dat hij een zoon en twee broers heeft. Hoe deze heten of wat ze van werk doen kan u echter niet zeggen (CGVS p.12,15). U heeft ook geen notie van (indirect) contact tussen uw familie of uw ex-schoonfamilie enerzijds en de tegenpartij anderzijds sinds uw aankomst in België in augustus 2021 (CGVS p.9). Uw verweer dat u met niemand anders contact heeft in Albanië behalve met uw broer, kan geen verschoning bieden (CGVS p.9). Het feit blijft dat u wel degelijk de mogelijkheid had om u verder te informeren over de actuele stand van zaken. Wie de bloedwraak precies uitsprak en wie de vertegenwoordigers van de tegenpartij bij de verzoeningspogingen waren kan u ook niet aangeven (CGVS p.15). Uw verklaringen over wie er precies in de bloedwraak wordt geïmagineerd, missen eveneens overtuigingskracht daar u eerst verklaart dat het niet bepaald is, en vervolgens stelt hier niet van op de hoogte te zijn, waarna u het houdt op: de mannen van het huis (CGVS p.17). Hetzelfde geldt voor wat betreft uw kennis over de voorwaarden of regels van de bloedwraak waaronder u, uw gezin en uw ex-schoonfamilie jarenlang gebukt gingen (CGVS p.17-18). U weet alleen dat de mannen een algemeen uitgangsverbod hadden en de vrouwen enkel onder voorwaarden en met begeleiding zich buitenshuis mochten begeven, maar bent niet van alles op de hoogte zo zegt u (CGVS p.18). Uw argumentatie dat u geen verdere details weet omdat dit een mannenzaak is, kan niet worden aangenomen en niet in het minst omdat u dus inderdaad zelf binnen deze context van de bloedwraak leefde waarin u deze voorwaarden en regels gedurende al die jaren moest toepassen en ondergaan (CGVS p.18). U weet dat Marin vandaag de dag op vrije voeten is maar de vragen sinds wanneer hij een vrij man is, hoeveel hij van zijn straf uitzat, in welke gevangenis hij voorheen zat en of hij sinds zijn vrijlating nog problemen kende in verband met de bloedwraak kan u niet beantwoorden (CGVS p.16). Of Marin in beroep ging tegen zijn veroordeling en waar hij zich nu bevindt weet u evenmin (CGVS p.16-17). Hoewel er aan het feit dat Marin iemand vermoordde en daardoor werd veroordeeld an sich niet wordt getwijfeld blijven voorgaande constatering toch opvallend gezien van u, indien u daadwerkelijk in een bloedwraak betrokken zou zijn, meer kennis ter zake verwacht kan worden. Daarenboven moet er zoals eerder gesteld op worden gewezen dat de problemen in verband met de bloedwraak reeds in 2007 begonnen en er tot op heden nog steeds geen oplossing bereikt is met de tegenpartij in de bloedwraak en ze nog steeds wraak willen nemen door iemand te doden, aldus uw verklaringen (CGVS p.5,9,20-21). Een dergelijk gebrek aan interesse en/of kennis betreffende de kern van uw asielaanvraag doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door uw bedreigers, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtaanvraag.

Volledigheidshalve moet aangestipt worden dat u evenmin enig bewijs heeft voorgelegd van uw ingediende politieklacht, van uw gezinssamenstelling, en van uw huwelijk en scheiding van uw ex-partner Tonin R.T.K. (...). De scheidingsdocumenten liggen nog in Albanië en u meent dat u uw huwelijksattest heeft ingediend, hetgeen echter niet het geval is (CGVS p.17). U stoelt zich voor wat betreft uw huidige relatie tot en problemen met Tonin zodus op blote beweringen. Uw naam en die van uw kinderen worden bovendien ook nergens vermeld in de attesten van de kerk die de bloedwraak moeten aantonen waarin jullie verwickeld zouden zijn (zie ingediende documenten nr 5). Er wordt in deze stukken enkel gesproken over Marin, Tonin en de familie K. (...) als geheel. Dergelijke stukken kunnen trouwens enkel binnen het kader van geloofwaardige verklaringen meegenomen worden, quod non in casu. Ze zijn niet in staat om voorgaande vaststellingen te wijzigen en de geloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen. Voor de overige documenten geldt hetzelfde. Uw identiteitskaart, uw paspoort en die van uw drie kinderen tonen louter jullie identiteit, nationaliteit en reisweg aan. De opmerkingen van uw eerste interview bij de DVZ (d.d. 02/12/2021) zijn ook niet in staat een ander licht te schijnen op de gedane vaststellingen. De persartikels over Marin K. (...) en de juridische documenten over zijn misdaden en zijn veroordelingen doen evenmin afbreuk aan bovenstaande constatering. Gezien alle vorige vaststellingen kan met de opmerking van uw advocaat, namelijk dat u bij terugkeer een bijzonder kwetsbaar profiel heeft als alleenstaande vrouw met drie kinderen, evenmin rekening worden gehouden (CGVS p.23). Daarenboven onderhoudt u in Albanië een goede relatie en contact met uw familie en bent u een gezonde volwassen vrouw die met behulp van haar werkende ouders en broer haar leven in Albanië zeker weer kan opnemen (CGVS p.6,8). Uw ouders wonen in een eigen hypotheekvrij huis en u kan voor uw

hervestiging mogelijk ook rekenen op uw bereidwillig familielid in België waar u tot heden geheel vrij van kosten bij verblijft (CGVS p.3,6).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen haalt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in Albanië volledig onderuit.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

"Appreciatiefout en schending van:

- artikelen 48/3 tot 48/7 en 48/9, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- artikel 57/6/1, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna, "VW");*
- artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens (hierna: het 'EVRM');*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".*

Verzoekster vangt haar betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent (een aantal van) de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Vervolgens geeft verzoekster een samenvatting van de inhoud van de bestreden beslissing en wijst zij op de volgende, (volgens haar) niet-betwiste elementen:

- "- Marin K. (...) is verantwoordelijk voor de moord van Leonard R. (...);*
- Marin K. (...) werd veroordeeld tot vijftientig jaren gevangenisstraf;*
- Marin K. (...), Tonin K. (...) en de familie K. (...) als geheel hebben verzoeningspogingen gedaan met een kerk te Mamurras;*
- Verzoekster heeft twee zonen ;*
- Vendetta bestaat in Albanië en de Albanese overheden kunnen (en willen) niet interfereren en bescherming bieden".*

Volgens haar gaat verweerder aan deze essentiële elementen voorbij.

Verzoekster voert, waar verweerder deze relatie in twijfel lijkt te trekken, verder aan dat zij weldegelijk de ex-echtgenote is van de heer Tonin R.T.K. Zij vestigt de nadruk op de bij het verzoekschrift gevoegde

huwelijksakte, waaruit blijkt dat zij met deze persoon hertrouwde in 2014. Ervoor waren zij gehuwd in 2007 doch scheidden zij na de moord op Leonard R. Verder wijst zij op de geboorteaktes van haar kinderen, zoals bij het verzoekschrift gevoegd, waarin R.K. als vader wordt aangeduid. Tevens legt zij een gezinssamenstelling neer. Daarenboven wijst verzoekster op de veroordeling van Marin K., waarin haar naam en haar banden met de familie K. meermaals worden aangehaald. De band tussen verzoekster en Tonin R.T.K. kan volgens verzoekster aldus niet langer worden betwist. Ook haar aanwezigheid op de evenementen bij de moord op Leonard R. kan niet worden betwist. Het CGVS stelt aldus ten onrechte dat verzoekster geen bewijzen heeft neergelegd van haar gezinssamenstelling en haar huwelijk en scheiding met Tonin R.T.K.

Verzoekster geeft vervolgens aan dat niet kan worden betwist dat de familie K. in een bloedwraak verwickeld is. Zij wijst op de veroordeling van Marin K. en de neergelegde attesten inzake de verzoeningspogingen. Dat verzoekster weinig informatie heeft over de clan R., doet hieraan volgens haar geen afbreuk.

“Verzoekster legde wel uit dat alle mannen van de familie K. (...) een uitgangsverbod hadden en dat de vrouwen met beperkingen naar buiten mochten komen. Verzoekster legde ook uit dat haar man en haar schoonbroer zich discreet maakten, vaak verhuisde en bleef te schuilen voor de stam R. (...):

(...)

Verzoekster legde ook de stappen uit die haar schoonfamilie ondernam om een verzoening te krijgen :

(...)

Verzoekster legde ook uit wie in de stam R. (...) de wraak zou kunnen nemen :

(...)

Verzoekster verklaarde waar de familie R. (...) woont :

(...)

Wanneer verzoekster over de Kanun-regels wou vertellen werd ze onderbroken :

(...)

Verzoekster heeft voldoende en samenhangende verklaringen afgelegd rond de bloedwraak waarvan haar zonen slachtoffers kunnen worden.”

Verzoekster betoogt verder dat vendetta in Albanië een wijdverbreid fenomeen is. Zij doet gelden:

“Een COI Focus van verwerende partij stelt vast, over bloedwraak die nog steeds in Albanië hard optreedt, dat er inspanningen gedaan worden om deze te vermijden ofte bestraffen :

(...)

Er bestaat daartegen geen effectieve bescherming, daar de corruptie in Albanië wijdverspreid is :

(...)

Nergens in de bestreden beslissing wordt er enig informatie gegeven over de kracht van de vendetta in Albanië of over de mogelijkheden om zich daarvan te beschermen of beschermd te worden.”

Verzoekster gaat voorts in op haar vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot. Zij voert aan:

“Wat de vrees van verzoekster m.b.t. haar ex-man betreft, voert verwerende partij geen zorgvuldige analyse. Verwerende partij beperkt zich tot het vaststellen dat verzoekster weinig kennis heeft over de huidige situatie van haar ex-partner maar maakt geen analyse van verzoeksters vrees.

Nochtans heeft verzoekster duidelijk ingeroepen dat ze fysiek, psychisch en seksueel mishandeld werd door haar ex-partner gedurende jaren. Het feit dat ze het slachtoffer werd van huisgeweld wordt noch betwist noch erkend door het CGVS wat duidelijk de nietigverklaring van de bestreden beslissing inroept. Er werd geen rekening gehouden met de ernstige situatie waarin verzoekster zich bevond.

Het huisgeweldprobleem wordt in Albanië omschreven als een "acuut sociaal probleem" (COI-Focus 2020, stuk 11, p. 6). En het is juist een probleem dat de Albanese politie niet efficiënt aanpakt:

(...)

Zoals ook vermeld in een artikel dat is gepubliceerd op www.asso-azmari.fr, dit geldt in het algemeen voor alle misdrijven :

(...)

Andere artikelen benadrukken de bijzonder rampzalige toestand van het Albanese rechtssysteem. Zoals vermeld in COI Focus - 2018 update (stuk 14):

(...)

Een verslag van GAN Business Anti-Corruption (stuk 15) bevestigt de praktijk van omkoping in ruil voor gunstige gerechtelijke beslissingen:

(...)

Deze rapporten getuigen van de hoge mate van corruptie en inefficiëntie bij de Albanese autoriteiten.

De door verzoekster gelopen risico's zijn dus reëel en vormen voldoende sterke elementen die een gedetailleerde en gemotiveerde analyse door verweerster zouden hebben gerechtvaardigd. In dit geval

moet echter worden opgemerkt dat verweerster haar beslissing in dit opzicht helemaal niet motiveert, wat niet kan.

Dit kan niet volstaan, en de beschikking moet op zijn minst om die reden nietig worden verklaard."

Waar haar een laattijdig verzoek om internationale bescherming wordt verweten, geeft verzoekster aan:
"In tegendeel tot de analyse van verwerende partij heeft verzoekster een gedrag gehad in overeenkomst met haar vrezen tot vervolgingen. Zoals uitgelegd was het erg moeilijk voor haar om haar land van herkomst te verlaten met drie jongere kinderen, ze probeerde eerst alles te doen om zich goed in België te vestigen en hen een veilige omgeving te bieden, ze in te schrijven op school enz. Verzoekster was ook al haar bewijsmateriaal aan het vertalen, wat ook tijd in beslag nam."

Dat zij in Spanje geen verzoek om internationale bescherming indiende, verklaart verzoekster als volgt:
"Toen verzoekster naar Spanje reisde in 2016 was ze aan het einde van haar zwangerschap, ze beviel trouwens in Spanje en was vervolgens niet in staat om de nodige stappen te ondernemen. Ze werd ook alleen achtergelaten door haar ex-partner, met haar pasgeboren kind en haar twee andere kinderen. De bedoeling van de familie was om Albanië te verlaten maar de verlating en vertrek van verzoeksters ex-partner heeft hun plannen verstoord en ze had geen andere keuze meer dan naar huis terug te keren."

Verzoekster gaat vervolgens in op haar Facebookprofiel. Zij stelt:

"Verzoekster benadrukt dat men of facebook plaatst wat men ook wil en dat het zeker geen meerdere waarde zou moeten krijgen dan haar verklaringen. Als het leven van verzoeker er uit zag als "normaal", is de realiteit ver van dat.

Ten eerste, erkent verzoekster dat de man, geïdentificeerd als Brayen G. (...), eigenlijk haar ex echtgenoot is, Tonin R.T.K. (...). Hij kan geen facebookprofiel hebben omwille van de bloedwraak en kan vervolgens niet in de foto's geïdentificeerd worden door derden. "Brayen G. (...)" was één van de namen die hij gebruikte met het oog op zich te verbergen van de familie R. (...). Verzoekster heeft vervolgens nooit gelogen en ze is sinds 2007 gehuwd met Tonin R.T.K. (...), zoals ook blijkt uit de documenten die ze heeft neergelegd (zie punt 2.3.1).

Ten tweede, erkent verzoekster dat ze haar ex-echtgenoot, sinds hun vakantie in Spanje in 2016, enkele keren wel heeft gezien, op zijn aandringen, en wanneer hij het wou, om voor de anderen te laten blijken dat alles normaal was in hun koppel en met de kinderen en om er uit te zien als normaal. Dit doet niets af aan verzoeksters verklaringen dat zij het grootste deel van de tijd in opsluiting en isolement heeft geleefd, dat zij niet zonder toestemming kon vertrekken en dat haar bewegingen werden geteld en gecontroleerd. Huishoudelijk geweld kan niet uitgesloten worden enkel omwille van Facebook-publicaties en foto's waarop het koppel lijkt gelukkig te zijn. Men weet dat zulke publicaties misleidend zijn, en dat de realiteit vaak zeer verschillend is dan wat uit de sociale media schijnt. De enkele geplaatste foto's op haar profiel tonen haar met haar kinderen of met haar ex-man, vaak binnenshuis, op plaatsen met weinig mensen of alleen met haar familie. Ze is nooit in het openbaar, buiten, met een volk, wat haar verklaringen versterkt.

Ten derde, wil verzoekster benadrukken dat haar echte naam, noch de naam van haar ex-partner of de naam "Tuci K. (...)" ergens op haar facebookprofiel voorkomen. Verzoekster is gekend op facebook onder de naam "Enzo enzo" en de linken met de familie K. (...) zijn nergens te vinden, dit omdat verzoekster oplettend en voorzichtig moest blijven aangezien de bloedwraak van haar schoonfamilie. Haar facebookprofiel werd gebruikt door haar ex-partner, die er zelf geen had. Ze heeft een klein aantal "vrienden", enkel familie, voor wie zij enkele foto plaatste om het op een normaal leven te laten lijken.

Haar facebookprofiel kan haar verklaringen en het bewijsmateriaal die ze heeft neergelegd niet betwisten."

Verzoekster concludeert:

"Verzoekster heeft op voldoende wijze aangetoond dat ze een reële nood heeft voor internationale bescherming.

Ze heeft al :

- vervolgingen en bedreigingen moeten lijden van haar ex-man;*
- vervolgingen en bedreigingen moeten lijden vanuit de vendetta;*

Uit alle bronnen en algemene informatie blijkt dat deze bedreigingen zullen worden uitgevoerd en dat de Albanese autoriteiten niet in staat zullen zijn een adequate bescherming te bieden.

Verzoekster behoort enerzijds tot de sociale groep van vrouwen voor wat betreft de bedreigingen uitgaande van haar ex-partners en haar zonen behoren tot de sociale groep van een familie ontwikkeld in een bloedwraak.

Een specifieke aandacht moet gegeven worden aan de minderjarige kinderen, en hun hoger belang werd duidelijk niet in overweging genomen alhoewel deze een bijzondere voorzichtigheid impliceert.

In ondergeschikte orde moet de beschikking op zijn minst nietig worden verklaard omdat de betrokkenheid van verzoekster en haar familie kennelijk niet uitvoerig werd onderzocht, aangezien de familieband met Tonin R.T.K. (...) door het CGVS ten onrechte in twijfel wordt getrokken."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

"Haar de hoedanigheid van vluchteling ter erkennen en haar het status van vluchteling toe te kennen ;

In ondergeschikte orde, haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;

In zeer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen".

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Echtscheiding van verzoekster in 2008 ;

4. Huwelijksakte van 21 maart 2014;

5. Echtscheiding van verzoekster in 2021;

6. Geboorteakte van Antonela;

7. Geboorteakte van Eljo;

8. Geboorteakte van Enzo;

9. Gezinssamenstelling;

10. Vertaling van de juridische document ivm. de strafrechtelijke zaak van Marin K. (...);

11. COI Focus, Albanië;

12. Rapport OSAR, Albanië, 13.07.2016;

13. Artikel Azmari;

14. COI-Focus "Albanië Algemene Situatie" 2018 ;

15. Verslag van GAN Business Anti-Corruption".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster duidt op generlei wijze hoe artikel 48/9 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoekster niet op dienstige wijze uiteengezet.

3.2. Ook waar verzoekster verwijst naar het hoger belang van haar minderjarige kinderen en verweerder verwijt dat dit *"duidelijk niet in overweging genomen"* zou zijn, dient te worden opgemerkt dat verzoekster nalaat de nodige, verdere, concrete duiding te verstrekken en dat zij op generlei wijze aantoonst dat op welke wijze de bestreden beslissing *in concreto* tegen dit belang zou ingaan. Aldus zet zij deze schending niet op dienstige wijze uiteen.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind krachtens onder meer artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om in hoofde van verzoekster en/of haar kinderen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. In zoverre verzoekster in het verzoekschrift laat uitschijnen dat verweerder haar verzoek niet op een eerlijke wijze zou hebben behandeld, dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekster nalaat om deze

– nochtans ernstige – aantijging te onderbouwen. Zij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing, zoals ook reeds hoger bleek, in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.7. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar, het voorgaande mede in acht genomen, met recht gemotiveerd wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.8. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van het gegeven dat zij slachtoffer zou riskeren te worden van bloedwraak enerzijds en van geweld vanwege haar ex-echtgenoot Tonin R.T.K. anderzijds.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van de door verzoekster ten berde gebrachte asielmotieven en vrees op fundamentele wijze worden ondermijnd door verzoeksters houding en gedragingen. Ondanks dat zij reeds sedert 2004 of 2005 seksueel zou zijn mishandeld door haar ex-echtgenoot, ondanks dat deze haar sedert 2007 ook fysiek en psychisch zou hebben mishandeld en ondanks dat ook de bloedwraak waarin haar (schoon)familie verwickeld was reeds aanving in 2007, bleef verzoekster, dit samen met haar ex-echtgenoot en haar twee oudste kinderen, initieel immers nog bijna een decennium en tot in 2016 in Albanië wonen. Daarenboven koos verzoekster ervoor om, nadat zij in 2016 naar Spanje reisde en nadat zij aldaar werd verlaten door haar ex-echtgenoot, in Spanje geen verzoek om internationale bescherming in te dienen doch vrijwillig terug te keren naar Albanië. Na haar terugkeer naar Albanië, ging zij bovendien opnieuw bij haar schoonfamilie wonen en verbleef zij aldaar andermaal jarenlang alvorens dit land uiteindelijk opnieuw te verlaten in augustus 2021. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Dat uw vrees op vervolging niet aannemelijk is wordt verder aangetoond doordat u tijdens uw verblijf in Spanje van mei tot augustus 2016 nooit een verzoek om internationale bescherming indiende en naar uw

ex-schoonouders in Albanië terugkeerde (CGVS p.4-5; DVZ Verklaring, vraag 22). U bevestigt nochtans dat u met uw ex-man naar Spanje trok met de intentie om aan uw problemen in Albanië te ontkomen en er een verzoek tot bescherming in te dienen (CGVS p.21). Uw nalaten om in Spanje een verzoek in te dienen en uw terugkeer naar uw ex-schoonouders in Albanië kunnen niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u geen asiel aanvraag in Spanje, ondanks dat u moest bevallen (CGVS p.21), en dat u terugkeerde naar uw ex-schoonouders in Albanië, is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dat zij, zoals zij beweert, geen andere keuze zou hebben gehad dan naar huis terug te keren vanuit Spanje, wordt door haar namelijk op generlei wijze aangetoond en ontbeert iedere ernst. Dat het voor haar onmogelijk zou zijn om in dit land een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan, daar zij wel bij machte was om vanuit dit land naar Albanië te reizen, hoegenaamd niet worden aangenomen. Zo haar verklaarde problemen en vrees zouden stroken met de werkelijkheid, kon weldegelijk worden verwacht dat verzoekster in Spanje een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Dit geldt des te meer nu zij blijkens het voorgaande zelf expliciet aangaf dat zij net naar dit land zou zijn gereisd om aan de beweerde problemen te ontkomen en er dergelijk verzoek in te dienen.

Ook verzoeksters houding en gedragingen nadat zij Albanië jaren na haar terugkeer uiteindelijk opnieuw verliet doen op manifeste wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vermeende problemen en vrees. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder kan er ook onmogelijk worden voorbijgegaan aan het feit dat u pas meer dan twee maanden na uw aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende. U arriveerde in België op 12 augustus 2021 (CGVS p.11; zie administratief dossier). U meldde zich vervolgens op 20 oktober 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan voor het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat u met uw drie minderjarige kinderen, waarvoor u een uitgesproken vrees voor koestert (CGVS p.5,10), niet sneller een verzoek om bescherming indiende maar het einde van uw wettelijk verblijf in België afwachtte, is dan ook frappant. De wettelijke termijn voor een asielaanvraag bedraagt acht dagen. Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. U verklaart trouwens ook dat de problemen in verband met de bloedwraak reeds in 2007 begonnen, u door uw ex-man sinds jullie verlovings in 2004 of 2005 werd mishandeld, u de vader van Tonin al meerdere keren smeekte om te mogen vertrekken, u al in 2020 besloten had om Albanië te verlaten en uw ex-man u één maand na uw aankomst nog met de dood bedreigde (CGVS p.5,9-12,15,17-18). Tot op heden is er nog steeds geen oplossing bereikt met de tegenpartij in de bloedwraak en willen ze nog steeds wraak nemen door iemand te doden (CGVS p.9,12,20-21). Dat u, deze verklaarde vervolgingsfeiten indachtig, niet zo snel mogelijk internationale bescherming tracht te bekomen ten einde samen met uw drie minderjarige kinderen veilig te zijn tegen uw vervolgers haalt het geloof in uw asielmotieven sterk onderuit.”

Verzoekster slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht zij haar laattijdige verzoek om internationale bescherming te vergoelijken door te verwijzen naar het gegeven dat zij zich eerst goed in België wilde vestigen, haar kinderen een veilige omgeving wou bieden, hen wilde inschrijven in school en bewijsmateriaal wilde verzamelen. Zo haar verklaringen omtrent haar problemen en vrees berustten op de waarheid, kon, te meer gelet op de ernst van het door haar aangehaalde risico, weldegelijk worden verwacht dat zij na aankomst in België sneller een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en ook nadat zij haar land een tweede keer verliet nog maandenlang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel

48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als de geloofwaardigheid van de concrete, door haar aangevoerde asielmotieven en vrezen, worden daarenboven op kennelijke wijze ondergraven doordat zij in het kader van onderhavige beroepsprocedure omtrent haar huwelijk en relatie met haar ex-echtgenoot verklaringen aflegt en documenten neerlegt die enerzijds op zich onaannemelijk zijn en anderzijds met haar eerder afgelegde verklaringen niet kunnen worden gerijmd. Waar verzoekster heden tracht voor te houden en aan te tonen dat zij in 2007 een eerste maal huwde met haar ex-echtgenoot, dat zij in 2008 een eerste maal scheidde, dat zij in 2014 opnieuw huwde en dat zij in 2021 opnieuw scheidde, dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat dit niet aannemelijk is. Aangezien verzoekster beweerde dat zij van 2004 of 2005 tot 2008 reeds seksueel, fysiek en psychisch werd mishandeld door haar ex-echtgenoot, is het namelijk vooreerst niet aannemelijk dat en kan niet worden ingezien waarom zij ervoor zou hebben geopteerd om zes jaar later opnieuw met hem te huwen. Daarenboven maakte verzoekster van dit alles, zoals verweerder geheel terecht repliceert, nooit eerder melding. Zowel bij de DVZ (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.14 en 15b) als bij het CGVS (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.7), verklaarde verzoekster wanneer zij ondervraagd werd over haar relatie en haar huwelijk met haar ex-echtgenoot namelijk eenvoudigweg dat zij gehuwd waren van 2007 tot 2021. Indien verzoekster en haar ex-echtgenoot werkelijk maar liefst zes jaar gescheiden waren, van 2008 tot 2014, en vervolgens waren hertrouwd, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij zulks ook bij de DVZ en bij het CGVS zou hebben aangegeven. Dat zij zulks niet deed, laat niet toe aan haar verklaringen omtrent (de aard van) haar huwelijk(en) nog enig geloof te hechten en maakt dat zij weigert hierop een duidelijk zicht te bieden. Deze vaststelling klemt nog des te meer nu haar band met haar ex-echtgenoot van cruciaal belang is in het kader van zowel haar aangehaalde vrees om slachtoffer te worden van de bloedwraak waarin haar schoonfamilie verwickeld is als haar aangevoerde vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot zelf.

Zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen, de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent (de aard van) haar band en haar contacten met haar ex-echtgenoot als de geloofwaardigheid van haar concrete asielmotieven en vrezen, worden bovendien andermaal en op fundamentele wijze ondermijnd door de verklaringen die verzoekster in het kader van onderhavige beroepsprocedure aflegt ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake haar Facebook. Deze in de bestreden beslissing gedane vaststellingen luiden als volgt:

“In de eerste plaats staan de vaststellingen die uit uw Facebookprofiel op uw meisjesnaam ([https://www.facebook.com/s.t.\(...\)](https://www.facebook.com/s.t.(...))) kunnen worden afgeleid geheel haaks op uw verklaringen en voorgehouden vrezen (zie administratief dossier). U heeft het bestaan van uw profiel op Facebook trachten te verhullen (CGVS p.8), maar na onderzoek blijkt dat uw leven er de voorbije jaren geheel anders uitzag dan u de Belgische asielinstanties wil laten geloven. Zo blijkt dat u sinds juli 2015 tot december 2019 uw leven deelt met dezelfde man waarmee u toch zeker de laatste jaren een koppel vormt, zo leren ons de commentaren en foto’s op uw profiel. Wie deze man precies is blijft een vraagteken, het zou volgens uw foto van 7 juli 2015 in Marbella (Spanje) om ene Brayen G. (...) gaan. In ieder geval kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen dat u sinds 2007 gehuwd was met Tonin R.T.K. (...) die u mishandelde en die u voor het laatst zag in Spanje in augustus 2016 (CGVS p.5,7,12,18).”

In dit kader dient vooreerst te worden benadrukt dat verzoekster de terechte vaststelling niet betwist dat zij het bestaan van haar Facebookprofiel ten overstaan van verweerder expliciet ontkende en trachtte te verhullen. Dit werpt op zich andermaal een ernstige smet op haar algehele geloofwaardigheid.

Verder legt verzoekster ter verklaring van het voorgaande verklaringen af die dermate in strijd zijn met haar eerdere gezegden, dat zij niet toelaten ook nog maar enig geloof te hechten aan hetgeen zij voorheen ten berde bracht en heden doet gelden. Waar zij poneert dat de persoon met wie zij van juli 2015 tot december 2019 duidelijk haar leven deelde en die geïdentificeerd werd als Brayen G. eigenlijk haar ex-echtgenoot betreft, dient immers te worden vastgesteld dat zij met deze verklaring zowel haar algehele geloofwaardigheid als de geloofwaardigheid van haar concrete asielrelaas en -motieven en vrees volledig ondergraaft. Blijkens het niet-betwiste feitenrelaas en de notities van het persoonlijk onderhoud, beweerde verzoekster eerder namelijk dat haar ex-echtgenoot haar, na een jarenlange mishandeling en na jarenlang seksueel, fysiek en psychisch geweld, in Spanje en in 2016 zou hebben verlaten, dat zij sedertdien niets meer van hem had vernomen en dat zij niet wist waar hij verbleef. Eveneens gaf zij eerder aan niet te weten of hij nog contact had met zijn familie nadat hij haar had verlaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4-7, 9, 21). Dat verzoekster op al deze verklaringen heden terugkomt en stelt zij haar ex-echtgenoot weldegelijk nog meermaals zag na 2016, ontbeert dan ook iedere ernst, duidt er andermaal op dat zij de Belgische asielinstanties intentioneel misleidt, maakt dat aan (het

problematische karakter van) haar relatie met haar ex-echtgenoot zoals zij deze omschreef en omschrijft niet het minste geloof kan worden gehecht en laat toe te besluiten dat zij weigert een duidelijk en oprecht beeld te schetsen van haar werkelijke profiel, levensloop, problemen en situatie.

Zelfs indien al geloof zou kunnen worden gehecht aan de beweringen van verzoekster in het kader van de onderhavige beroepsprocedure, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat de gedragingen en houding van zowel verzoekers ex-echtgenoot als verzoekster, zoals deze duidelijk blijken uit haar Facebookprofiel, frappant in strijd zijn en op generlei wijze kunnen worden gerijmd met de vermeende problemen van verzoekster en met haar beweerd vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak en van geweld vanwege haar ex-echtgenoot. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Uw Facebookprofiel onthult daarnaast ook dat uw houding en die van uw gezinsleden, zoals uw kinderen en uw partner, niet in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaringen (zie administratief dossier). Uit uw gepubliceerde foto’s valt duidelijk af te leiden dat u en uw gezinsleden er geen enkele bewegingsrestricties op nahielden doorheen de jaren. U, uw kinderen en uw partner – (...) – begeven zich op openbare plaatsen en zijn duidelijk niet bevreesd. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen waarin u uitdrukkelijk stelde dat jullie sinds 2007 binnenshuis opgesloten leefden, uw kinderen niet naar school konden gaan, uw (ex-)partner niet naar buiten kon, er voor de geviseerde mannen een algemeen uitgaansverbod gold, en er voor vrouwen – zoals ook voor u – uitzonderingen waren om onder bepaalde voorwaarden en steeds onder begeleiding zich buitenshuis te begeven (CGVS p.5,7-8,14-15,17,19-22). Uw redeneringen dat u in Albanië beperkt werd in uw bewegingen waardoor u niet sneller het land kon verlaten, en u doorheen de jaren niet frequenter een beroep kon doen op de beschermingsmogelijkheden en de autoriteiten (uw enige politieaangifte dateert van december 2016) om uw problemen aan te pakken, vallen dan ook in het water (CGVS p.13,19-22).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat zij beweert, begaven zijzelf, haar (ex-)partner en haar kinderen zich blijkens de inhoud en foto’s van haar Facebookprofiel weldegelijk en meermaals in het openbaar, waren zij duidelijk niet bevreesd en vormden zij een normaal gezin. Dit doet kennelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen en vrees ten gevolge van haar relatie met haar ex-echtgenoot en de bloedwraak waarin diens familie verwickeld zou zijn. Waar verzoekster beweert dat het betreffende materiaal op Facebook zou zijn geplaatst op aandringen van haar ex-echtgenoot en om alles ‘normaal’ te laten lijken, dient daarenboven te worden opgemerkt dat zulks iedere ernst en iedere geloofwaardigheid ontbeert. Vooreerst gaat verzoekster hiermee namelijk voorbij aan het gegeven dat, volgens de logica van haar eigen beweringen, haar ex-echtgenoot zelf ook slachtoffer riskeerde te worden van bloedwraak. Dat deze ervoor zou opteren om, dit met duidelijk risico voor zowel zijn eigen leven als het leven van verzoekster en hun kinderen, zich veelvuldig in het openbaar te begeven louter met het doel om inhoud op Facebook te plaatsen teneinde de schijn van een gelukkig gezin op te kunnen houden, en dit ondanks dat hij verzoekster zelf had verlaten, is manifest ongeloofwaardig. Te meer nu verzoekster beweerd jarenlang slachtoffer te zijn geweest van seksueel, fysiek en psychisch geweld vanwege haar ex-echtgenoot, kan evenmin worden ingezien waarom verzoekster ermee zou hebben ingestemd om, nadat haar ex-echtgenoot haar had verlaten, met gevaar voor eigen leven en het leven van haar kinderen, nog meermaals met hem af te spreken om dergelijke inhoud op Facebook te plaatsen. Dit alles klemt nog des te meer daar niet kan worden ingezien waarom verzoekster, zo haar heden ten berde gebrachte versie van de feiten zou stroken met de werkelijkheid, het nodig zou hebben gevonden hierover te liegen ten overstaan van het CGVS en om het bestaan van haar Facebookprofiel te ontkennen en te verhullen. Aldus spreekt de inhoud van verzoeksters Facebookprofiel de beweerd problemen met en vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot en hun vermeende vrees om slachtoffer te worden van bloedwraak onomstotelijk tegen.

Verzoeksters vrees om slachtoffer te worden van de bloedwraak waarin haar schoonfamilie beweerdelijk zou zijn verwickeld, wordt andermaal en finaal ondermijnd doordat verzoekster dienaangaande een dermate verregaande onwetendheid en een kennelijk gebrek aan kennis en interesse tentoonspreidde. Hieromtrent wordt in bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voor wat betreft uw vrees omwille van de bloedwraak kent uw kennis nog op andere vlakken hiaten. U vreest de familie van het slachtoffer Leonardo R. (...) en weet dat hij een zoon en twee broers heeft. Hoe deze heten of wat ze van werk doen kan u echter niet zeggen (CGVS p.12,15). U heeft ook geen notie van (indirect) contact tussen uw familie of uw ex-schoonfamilie enerzijds en de tegenpartij anderzijds sinds uw aankomst in België in augustus 2021 (CGVS p.9). Uw verweer dat u met niemand anders contact heeft in Albanië behalve met uw broer, kan geen verschoning bieden (CGVS p.9). Het feit blijft dat u wel degelijk de mogelijkheid had om u verder te informeren over de actuele stand van zaken. Wie de bloedwraak precies uitsprak en wie de vertegenwoordigers van de tegenpartij bij de verzoeningspogingen waren kan

u ook niet aangeven (CGVS p.15). Uw verklaringen over wie er precies in de bloedwraak wordt geïdiseerd, missen eveneens overtuigingskracht daar u eerst verklaart dat het niet bepaald is, en vervolgens stelt hier niet van op de hoogte te zijn, waarna u het houdt op: de mannen van het huis (CGVS p.17). Hetzelfde geldt voor wat betreft uw kennis over de voorwaarden of regels van de bloedwraak waaronder u, uw gezin en uw ex-schoonfamilie jarenlang gebukt gingen (CGVS p.17-18). U weet alleen dat de mannen een algemeen uitgangsverbod hadden en de vrouwen enkel onder voorwaarden en met begeleiding zich buitenshuis mochten begeven, maar bent niet van alles op de hoogte zo zegt u (CGVS p.18). Uw argumentatie dat u geen verdere details weet omdat dit een mannenzaak is, kan niet worden aangenomen en niet in het minst omdat u dus inderdaad zelf binnen deze context van de bloedwraak leefde waarin u deze voorwaarden en regels gedurende al die jaren moest toepassen en ondergaan (CGVS p.18). U weet dat Marin vandaag de dag op vrije voeten is maar de vragen sinds wanneer hij een vrij man is, hoeveel hij van zijn straf uitzat, in welke gevangenis hij voorheen zat en of hij sinds zijn vrijlating nog problemen kende in verband met de bloedwraak kan u niet beantwoorden (CGVS p.16). Of Marin in beroep ging tegen zijn veroordeling en waar hij zich nu bevindt weet u evenmin (CGVS p.16-17). Hoewel er aan het feit dat Marin iemand vermoordde en daardoor werd veroordeeld an sich niet wordt getwijfeld blijven voorgaande constatering toch opvallend gezien van u, indien u daadwerkelijk in een bloedwraak betrokken zou zijn, meer kennis ter zake verwacht kan worden. Daarenboven moet er zoals eerder gesteld op worden gewezen dat de problemen in verband met de bloedwraak reeds in 2007 begonnen en er tot op heden nog steeds geen oplossing bereikt is met de tegenpartij in de bloedwraak en ze nog steeds wraak willen nemen door iemand te doden, aldus uw verklaringen (CGVS p.5,9,20-21). Een dergelijk gebrek aan interesse en/of kennis betreffende de kern van uw asielaanvraag doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door uw bedreigers, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtaanvraag.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg een aantal van haar eerder afgelegde verklaringen te herhalen en de gevolgtrekkingen van verweerder tegen te spreken. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake haar eerder afgelegde verklaringen gedane vaststellingen.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende problemen met en vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot en aan haar beweerd vrees om slachtoffer te zullen worden van een bloedwraak waarin haar ex-schoonfamilie verwickeld zou zijn.

Derhalve wordt in de bestreden beslissing eveneens met reden aangegeven, en wordt door verzoekster geenszins weerlegd of betwist:

“Gezien alle vorige vaststellingen kan met de opmerking van uw advocaat, namelijk dat u bij terugkeer een bijzonder kwetsbaar profiel heeft als alleenstaande vrouw met drie kinderen, evenmin rekening worden gehouden (CGVS p.23). Daarenboven onderhoudt u in Albanië een goede relatie en contact met uw familie en bent u een gezonde volwassen vrouw die met behulp van haar werkende ouders en broer haar leven in Albanië zeker weer kan opnemen (CGVS p.6,8). Uw ouders wonen in een eigen hypotheekvrij huis en u kan voor uw hervestiging mogelijk ook rekenen op uw bereidwillig familielid in België waar u tot heden geheel vrij van kosten bij verblijft (CGVS p.3,6).”

De door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De documenten die verzoekster bij het verzoekschrift voegt ter staving van haar huwelijks(en) en scheiding(en) (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-9) worden slechts bijgebracht in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan hieraan geen bewijswaarde worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster niet de minste verklaring biedt voor het feit dat zij deze documenten niet eerder kon bijbrengen. Ook dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet de minste duiding of precisering verstrekt omtrent de wijze waarop zij deze documenten (alsnog) zou hebben kunnen bekomen. Daarenboven blijkt te dezen uit de informatie van zowel verzoekster als verweerder dat corruptie in Albanië wijdverbreid is en dat allerhande documenten aldaar eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen. Ook dit relateert te bewijswaarde van de neergelegde documenten. Daarenboven dienen zulke stukken, opdat hieraan enige bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, te worden neergelegd in het kader en ter staving van een geloofwaardig relaas. Dergelijke documenten

kunnen namelijk hoogstens een ondersteunende bewijskracht hebben, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen zij echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Gezien de hoger gedane veelheid aan concrete vaststellingen, die zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen, de geloofwaardigheid van (de problematische aard van) haar relatie, huwelijk(en) en band met haar ex-echtgenoot als de geloofwaardigheid van haar concrete problemen en vrees op fundamentele wijze ondermijnen, kan te dezen aldus niet de minste bewijswaarde worden gehecht aan de voormelde stukken. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat uit deze stukken in het geheel niets kan worden afgeleid met betrekking tot de werkelijke aard van haar relatie, huwelijk(en) en band met haar ex-echtgenoot, inzake diens vermeende mishandelingen en/of inzake haar beweerde vrees voor bloedwraak ten gevolge van haar band met deze persoon.

Het document inzake de strafprocedure van Marin K. (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 10) en de stukken die dienaangaande zijn opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, verder slechts aantonen dat deze persoon een moord heeft gepleegd en hiervoor werd veroordeeld. Hieruit blijkt niet dat diens familie in een bloedwraak verwickeld zou zijn; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster en/of haar kinderen in dit kader iets zouden dienen te vrezen.

Met betrekking tot de verzoeningsattesten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, repliceert verweerder, te meer nu verzoekster en/of haar kinderen hierin nergens bij naam worden genoemd, voorts geheel terecht: *“Naast de vaststelling dat verzoekster deze bloedwraak niet aannemelijk heeft gemaakt middels haar verklaringen dienaangaande, merkt verweerder op dat in de beslissing uitdrukkelijk vermeld wordt dat de door haar neergelegde attesten geenszins de geloofwaardigheid van haar verklaringen kunnen herstellen. Zij hierbij opgemerkt dat in een ander, niet aan het verzoekschrift toegevoegd, deel van de COI Focus Albanië – Algemene situatie (update) d.d.15/06/2020 kort wordt ingegaan op het fenomeen van valse bloedwraakattesten (zie bijlage 1). Dienaangaande brengt verweerder nog bijkomende informatie bij (zie bijlagen 2 en 3) waaruit nogmaals blijkt dat valse bloedwraakattesten ten gevolge van corruptie in Albanië een reeds jarenlang gekend en wijdverspreid probleem vormen. De bewijswaarde van de door verzoekster neergelegde attesten waarin het bestaan van een bloedwraak wordt bevestigd, is dan ook bijzonder relatief. Zij zijn bijgevolg an sich niet van dien aard dat ze het bestaan van een bloedwraak kunnen aantonen, en kunnen evenmin de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas herstellen.”*

De overige, in de map 'documenten' in het administratief dossier opgenomen documenten en stukken kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot evenmin afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, is verzoeksters verwijzing naar algemene informatie omtrent huiselijk geweld en bloedwraak in Albanië, en de volgens haar in dit kader ontbrekende mogelijkheden tot bescherming, voor het overige tot slot niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Verzoekster kan met haar verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.10. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan zij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekster toont voor het overige niet aan hoe het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit beginsel evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT